

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

259

WET van 5 juli 1962 tot wijziging van de wet van 10 juli 1952 (Stb. 407) ter verzekering van het beschikbaar blijven van goederen voor het geval van oorlog, oorlogsgevaar, daaraan verwante of daarmee verbandhoudende buitengewone omstandigheden.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is, de wet van 10 juli 1952 (Stb. 407) ter verzekering van het beschikbaar blijven van goederen voor het geval van oorlog, oorlogsgevaar, daaraan verwante of daarmee verbandhoudende buitengewone omstandigheden in diër voege te wijzigen, dat daarin de mogelijkheid wordt geopend, goederen te doen onderzoeken;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I

De wet van 10 juli 1952 (Stb. 407)¹⁾ ter verzekering van het beschikbaar blijven van goederen voor het geval van oorlog, oorlogsgevaar, daaraan verwante of daarmee verbandhoudende buitengewone omstandigheden wordt gewijzigd als volgt.

A

In artikel 1 wordt in plaats van: „artikel 2, eerste lid van deze wet” gelezen: „artikel 2 of artikel 2a”.

B

Artikel 2, zesde lid, vervalt.

C

Na artikel 2 worden twee nieuwe artikelen opgenomen, luidende:

„Artikel 2a. 1. Ieder van Onze Ministers is bevoegd — indien dit naar zijn oordeel noodzakelijk is in het belang van de voorbereiding of de nakoming van bevelen als in artikel 2 bedoeld — aan rechthebbenden te gelasten of te doen gelasten bij algemeen of bijzonder bevel om een goed tot het ondergaan van een onderzoek naar zijn toestand of geschiktheid tijdelijk ter beschikking van degene die het bevel geeft te stellen.

2. Artikel 2, tweede lid, eerste volzin, vierde en vijfde lid, is van toepassing.

3. Van ieder krachtens het eerste lid gegeven bevel wordt een afschrift gezonden aan Onze Minister van Economische Zaken.

Artikel 2b. Een door Onze Minister van Defensie ten behoeve van de militaire verdediging gegeven bevel heeft voorrang boven een door een van Onze andere Ministers gegeven bevel, ook al was dit laatste eerder gegeven.”

¹⁾ Gewijzigd bij de wet van 24 februari 1955 (Stb. 86).

D

In artikel 4, eerste lid, wordt na: „artikel 2, eerste lid,” ingevoegd: „of artikel 2a, eerste lid.”.

E

In artikel 7, eerste lid, wordt na: „artikel 2” ingevoegd: „of artikel 2a”.

F

Artikel 9 wordt gewijzigd als volgt:

1. het in het eerste lid onder a—d gestelde wordt gelezen:

„a. een krachtens artikel 2 gegeven bevel niet nakomt;

b. met betrekking tot zodanig bevel artikel 2, vierde lid, overtreedt;

c. de nakoming van zodanig bevel of van een in verband met zodanig bevel krachtens artikel 8, eerste lid, getroffen maatregel verhindert of belemmert;

d. een in verband met zodanige maatregel krachtens artikel 8, tweede lid, van hem gevorderde dienst niet verleent.”;

2. het in het tweede lid onder a—d gestelde wordt gelezen:

„a. het niet nakomen van een krachtens artikel 2 gegeven bevel;

b. het overtreden met betrekking tot zodanig bevel van artikel 2, vierde lid;

c. het verhinderen of belemmeren van de nakoming van zodanig bevel of van een in verband met zodanig bevel krachtens artikel 8, eerste lid, getroffen maatregel;

d. het niet verlenen van een in verband met zodanige maatregel krachtens artikel 8, tweede lid, van hem gevorderde dienst.”;

3. na het tweede lid wordt een nieuw lid opgenomen, luidende:

„3. Met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van ten hoogste duizend gulden wordt gestraft hij die:

a. een krachtens artikel 2a gegeven bevel niet nakomt;

b. met betrekking tot zodanig bevel artikel 2, vierde lid, overtreedt;

c. de nakoming van zodanig bevel of van een in verband met zodanig bevel krachtens artikel 8, eerste lid, getroffen maatregel verhindert of belemmert;

d. een in verband met zodanige maatregel krachtens artikel 8, tweede lid, van hem gevorderde dienst niet verleent.”;

4. het huidige derde lid wordt vierde lid en wordt gelezen:

„4. De in het eerste en het tweede lid strafbaar gestelde feiten zijn misdrijven; de in het derde lid strafbaar gestelde feiten zijn overtredingen.”.

G

In artikel 14 wordt in plaats van: „de Wet van 14 September 1866, Stb. 138 (Inkwartieringswet)” gelezen: „de Inkwartieringswet (Stb. 1953, 305)”.

Artikel II

Deze wet treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het *Staatsblad*, waarin zij wordt geplaatst.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten,

Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 5 juli 1962.

De Staatssecretaris van Economische Zaken,
F. GIJZELS.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
E. H. TOXOPEUS.

Uitgegeven de eenendertigste juli 1962.

De Minister van Justitie a.i.,
E. H. TOXOPEUS.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 60/61, 6377;
Bijl. Hand. II 61/62, 6377; Hand. II 61/62, bladz. 3975;
Bijl. Hand. I 61/62, 6377; Hand. I 61/62, bladz. 3435.

260 **BESLUIT** van 15 juni 1962, houdende vaststelling van een Algemene Maatregel van Rijksbestuur tot wijziging van het Reglement betreffende de Krijgstucht.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onze Ministers van Defensie van 17 november 1961, Directoraat Juridische Zaken, Afdeling Wetgeving en Publiekrecht, nr. 219.992 Q en van Justitie van 22 december 1961, Stafafdeling Wetgeving, nr. 406/661;

De Raad van State van het Koninkrijk gehoord (advies van 31 januari 1962, nr. 29);

Gezien het nader rapport van Onze Ministers van Defensie van 10 mei 1962, nr. 219.992 X en van Justitie van 7 juni 1962, nr. 159/662;

De bepalingen van het Statuut voor het Koninkrijk in acht genomen zijnde;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Het Reglement betreffende de Krijgstucht, vastgesteld bij Koninklijk besluit van 31 juli 1922, *Stb.* 476¹⁾, wordt als volgt gewijzigd:

A. Na artikel 8 wordt ingevoegd een nieuw artikel, luidende:

Artikel 8a

De militair zal zich met zijn gehele persoonlijkheid tegen de vijand inzetten.

In gevechtshandelingen gewikkeld zal hij tot het uiterste aan de strijd deelnemen.

Indien hij het verband met de eenheid waartoe hij behoort heeft verloren en hij de vijand niet langer doeltreffend afbreuk kan doen, is hij verplicht te trachten gevangenneming te voorkomen en zich te voegen bij eigen of bondgenootschappelijke krijgsmachtonderdelen.

B. In artikel 16, tweede lid, worden tussen de woorden „Hoofdstuk” en „enkele” ingevoegd de woorden: en in de Hoofdstukken II A en III.

C. Na Hoofdstuk II wordt ingevoegd een nieuw Hoofdstuk, luidende:

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk besluit van 6 februari 1954, *Stb.* 52.

HOOFDSTUK II A

De militair in krijgsgevangenschap

Artikel 26a

Indien de militair krijgsgevangen is gemaakt, zal hij zich steeds voor ogen houden dat hij in krijgsgevangenschap militair blijft.

Hij zal zich met name in al zijn handelingen en uitingen zijn saamhorigheid met zijn medegevangenen bewust zijn.

Ook zal hij in het oog houden, dat tussen krijgsgevangenen de rangsverhoudingen blijven bestaan.

Artikel 26b

De krijgsgevangen militair dient er op bedacht te zijn, dat zowel zijn gesprekken met andere krijgsgevangenen en met onderdanen van de gevangenhoudende mogendheid, als zijn correspondentie een bron van inlichtingen voor de vijand kunnen zijn.

Hij zal in zijn gesprekken en correspondentie dan ook de uiterste voorzichtigheid betrachten.

Het is hem onder alle omstandigheden verboden inlichtingen van militaire aard aan de vijand te verstrekken; hij mag slechts zijn naam, voornamen, geboortedatum, rang en marine- of registratienummer mededelen.

Artikel 26c

Zelfs in de moeilijkste omstandigheden zal de krijgsgevangen militair noch mondeling noch schriftelijk enige verklaring afleggen, welke afbreuk zou kunnen doen aan de belangen van eigen land of bondgenoten.

Artikel 26d

Van de krijgsgevangen militair mag worden verwacht dat hij, wanneer zich daartoe een geschikte gelegenheid voordoet, zich aan de krijgsgevangenschap zal onttrekken, teneinde zich weder bij eigen of bondgenootschappelijke krijgsmachtonderdelen te voegen.

Artikel 26e

Het is de krijgsgevangen militair niet geoorloofd:

a. van de vijand gunsten te aanvaarden die niet worden verleend aan zijn medegevangenen, die in gelijke omstandigheden verkeren;

b. zich tegenover de vijand te verbinden tot handelingen of verzuimen welke in strijd zijn met zijn plicht als militair.

Artikel 26f

1. Het is de krijgsgevangen militair niet geoorloofd op erewoord of belofte algehele vrijlating te aanvaarden, tenzij hij in zodanige uitzonderlijke, van die van het merendeel zijner medegevangenen afwijkende, omstandigheden verkeert, dat naar het oordeel van de vertrouwensman — bedoeld in artikel 79 van het Verdrag van Genève van 12 augustus 1949 (goedgekeurd bij de wet van 19 mei 1954, *Stb.* 248), betreffende de behandeling van krijgsgevangenen — afwijzing van een aanbod tot vrijlating redelijkerwijs niet van hem kan worden gevergd.

2. Van het onder 1 omschreven verbod kan door Ons of van Onzentwege door Onze Minister van Defensie ontheffing worden verleend.

Van een zodanige ontheffing zal mededeling worden gedaan aan de krijgsgevangen militairen door tussenkomst van de beschermende mogendheid of van een organisatie, waaraan eventueel op grond van het onder 1 genoemde verdrag de taak van de beschermende mogendheid is toevertrouwd.